

og fremstille det, som om Oppositionen raader, naar det gælder Udgifterne, men den raader ikke, naar der er Tale om, paa hvilken Maade Indtægterne skal skaffes. Hvis man kunde faa Vælgerne til at tro, at det vilde gaa til paa den Maade, saa erkender jeg, at man havde et udmærket Valgprogram.

Og hvad angaar Gennemførelsen af Odense-Programmet, siger jeg, at dette Program kan gennemføres til Punkt og Prikke med Balance paa Finansloven — ja, det ærede Medlem kan ryste paa Hovedet, saa meget han vil —, det kan gennemføres til Punkt og Prikke med Balance paa Finansloven, naar Socialdemokratiet faar Magten til at gennemføre de Foranstaltninger, som det har forudsat. Men jeg vil indrømme, at det ærede Medlem Hr. Pinholt faar Ret i, at der vil blive Underskud, ja, dundrende Millionunderskud, hvis Socialdemokratiet faar Lov til at udgive alle de Penge, det vil, men møder Modstand, hver Gang det vil skaffe nye Indtægter, nye Besparelser. Det giver jeg de Herrer Ret i, at hvis de kan faa Vælgerne til at tro, at det kan gaa saaledes til, hvis de har bygget deres Udtalelser derpaa, saa vil de gaa frem til en mægtig Sejr. Men jeg henstiller endnu en Gang til de Herrer at overveje, om Vælgerne virkelig er saa dumme, for det maa de jo være, hvis man skulde faa dem til at tro noget saadant. Vi tror, at det er muligt at gennemføre de Foranstaltninger, vi har antydnet i vort Odense-Program, saaledes at vi derigennem kan skabe et Samfund med betydeligt bedre Vilkaar for dem, der lever paa Skyggesiden, end det nuværende Samfund.

Jeg har til Slutning en Udtalelse, jeg vil holde for sig selv. Det ærede Medlem Hr. Pinholt sagde, da han skulde kendetegne, hvorledes det saa ud under det radikal-socialistiske Styre: Hvad var det, som vi, der ser nøgternt paa Forholdene, i Virkeligheden saa forrige Gang, de Herrer havde Magten? Det var fortrinsvis — fortrinsvis — Rudeknusere og Kasketdrengene. Mon det ærede Medlem kan faa en eneste af sine Partifæller i denne Sal eller andre til at underskrive noget, der i den Grad er stridende mod Sandheden som denne Udtalelse? Mon der virkelig er en eneste, der har Mod til at stille sig ved Siden af ham og sige, at det er sandt, at det, der kendetegnede Syvaarsperioden under det radikal-socialistiske Styre, var Rudeknusere og Kasketdrengene?

Da det forleden fra vor Side blev paa-peget, at der var et betydeligt Antal Landboere, der havde betalt for lidt Skat, saa sprang det ærede Medlem op og sagde: Derfor maa I ikke slaa alle Landboere i

Hartkorn. Det var der heller ingen, der gjorde. Men her talte det ærede Medlem om, at medens de Radikale og Socialdemokraterne var ved Styret, var det fortrinsvis Rudeknusere og Kasketdrengene. Jeg forstaaar ikke, at det ærede Medlem ikke blev taget saa eftertrykkelig i Nakken fra sit eget Partis Side, som han fortjente. Hvis jeg i Dag vilde sige, at de danske Landboere er en Samling af Kæltringer, der snyder paa Skatteomraadet, saa vilde jeg sige det med mere Ret, end det ærede Medlem sagde det andet. Det kunde ikke falde mig ind at sige det, for det er ikke sandt, men det vilde kendetegne i højere Grad end „fortrinsvis Rudeknusere og Kasketdrengene“. Jeg tror, alle vil indrømme, ogsaa den højtærede Justitsminister, der jo har som Speciale at undersøge, hvordan Roligheden var under Styret forud for hans Tid, at er der nogen, der er lovtro, er der noget Sted, hvor Forholdene udvikler sig roligt, saa er det netop de danske Arbejdere. Læg Mærke til: Rudeknuserne i København var jo fortrinsvis vendt mod Socialdemokratiet. Og hvem var det, der jublede? Det var den konservative Presse, der jublede, naar man brugte det mod os.

Og saa komme her og sige, at det kendetegner den Periode, at det var saadan! Men nu er Venstre de lovlydige. Det er Venstre, der i Dag staar paa Lovens Grund, og nu peger de paa, at der er knust nogle Ruder her og der. Den Gang Venstre kæmpede mod de Konservative, hvilke Vaaben benyttede de da? Ja, der blev fra Folketingets Talerstol udtalt af en Venstre-mand, uden at det blev paatalt af Formanden: De gode Herremænd skal tage sig i Agt; nu har I taget Revolverne og Riffelne fra os, men vi har Svovlstikker endnu, og vi ved, hvor Herregaardene ligger! Saa kunde vi jo sige, at Venstre, den Gang de førte deres Opposition mod Højre, bestod af en Samling af Mordbrændere. Vi vilde have mere Føje til at sige det. Det, her er sagt, har langt mindre med Virkeligheden at gøre, end om man vilde sige dette om Venstre, den Gang de kæmpede for Friheden. Og de Konservative! Ja, de Konservative har ikke brugt Udtalelser som disse, men de Konservatives Rudeknusere! Det kan hænde, og jeg indrømmer, at det er hændt under en Strejke, under en Kamp mellem Kapital og Arbejde, at Arbejderne har grebet til Vaaben, der var ulovlige, saa Øvrigheden har været nødt til at skride ind. Rene Undtagelser, det maa alle erkende. De Konservative! Jeg skal minde om en Episode ovre fra Horsens. Der var en Redaktør, der hed Emil Bojsen. Han var